

V skupinách KOČ sa stretávame nielen na modlitbe, ale aj na formácii duchovného života. Ponúkame materiál na formáciu do malých skupín. Je to pomôcka. Je to návrh. Je to inšpirácia na stretnutia. Môžeme použiť aspoň nejaké úryvky z celého textu, ktorý vám ponúkame. Hlavná vec nech to pomôže pre prehĺbenie nášho duchovného života a nech formácia vyústi do služby, ku ktorej sme vyzvaní.

II. STRETNUTIE.

DUCHOVNÉ DARY.

cieľ.

Toto stretnutie sa opiera o deklaráciu II kongregácie zodpovedných HSŽ pod vedením otca Františka Blachnického HNUTIE VOČI DUCHOVNÝM DAROM. Cieľom je vnímať stále aktuálny tento dokument v dvoch rozmeroch – osobnom a spoločenskom.

Čítanie.

Základné

Deklarácia II Kongregácie zodpovedných HSŽ. 4.– 6.III.1977.

Text nájdeme na stránke: www.oaza.pl/siloe/files/sil0307.html

Na doplnenie.

Aleksander Bańka, Obdarowanie w Duchu Świętym.

Text nájdeme na stránke: www.centrumduchowosci.pl/pliki/sow/s07.pdf

Verím v Ducha Svätého

Podľa štruktúry „vyznania viery“, táto tretia kapitola druhého oddielu prvej časti katechizmu obsahuje – pod jedným názvom – článok viery, ktorý hovorí o Duchu Svätom, ale aj vyjadrenie jeho spojitosti s Cirkvou.

Úvodná časť je trinitárna, ale zároveň vďaka odhaleniu tajomstva prostredníctvom Ducha Svätého je zameraná aj na Ekleziológiu. Táto časť je bohatá na biblické, patristické a liturgické odkazy. Nie náhodou tu nájdeme najmä gréckych cirkevných otcov a byzantskú liturgiu. Tak sa naplňujú slová bl. Jána Pavla II., keď hovorí o Cirkvi, ktorá sa musí vrátiť k dýchaniu „dvoma plúcami“, západnou tradíciou a taktiež východnou.

V tretej kapitole Kristus a poslanie Ducha Svätého sú ilustrované pod aspektom „ekonómie“ spásy. Práve preto teologická téma, ktorá dominuje v úvode, obsahuje podľa východnej teológie „taxis“, teda „poriadok“ misie troch Božských osôb v ekonómii spásy. Tento trinitárny „poriadok“ má v sebe dve perspektívy.

Prvá perspektíva poukazuje na to, že iba vďaka Duchu Svätému vyznávame vo viere Ježiša z Nazaretu, ukrižovaného a zmŕtvychvstalého, Mesiáša a Pána, že spoločenstvo s ním a v ňom nám dáva možnosť zúčastniť sa na synovskej láske s Otcem. Teda Duch Svätý je prvý v poriadku, keď sa jedna o skúsenosť s vierou.

Druhá perspektíva zasa na druhej strane poukazuje na to, že Duch Svätý je posledný v zjavení troch Božských osôb. To platí najmä z hľadiska dejín spásy. Veď aj keď je prítomný a činný s Otcem a Synom v pláne spásy, jeho osoba je odhalená až vtelením Slova a najmä smrťou a zmŕtvychvstaním Ježiša Krista. Je tu aj ešte iný profil, kde Duch Svätý je posledný z hľadiska poznania. Aj kresťan túto tretiu Osobu spoznáva vo viere v jej identite a poslaní až po Otcovi a Synovi.

Veľmi dôležitý je bod 687. Duch Svätý nie je len Božská osoba ako Otec a Syn, ale je aj poukázaná jeho „kvalita“ jeho osobného Bytia. Sv. Pavol píše: “Čo je v Bohu, nepozná nik, iba Boží Duch“(1 Kor 2,11), práve preto Duch Svätý v dejinách spásy zjavuje Otca v Slove.

I. Spoločné poslanie Syna a Ducha

Máme tu dve teologické následnosti. Prvá je, že miestom poznania Ducha Svätého je Cirkev ako „živé spoločenstvo vo viere apoštolov“ (č. 688). Druhá následnosť je, že Syn sa zjavuje prostredníctvom Ducha Svätého a opačne.

Cirkev nám dáva poznávať tretiu Božskú osobu v Písmach, v tradícii, v Učiteľskom úrade Cirkvi, vo sviatostnej liturgii, v modlitbe, v charizmách a službách, v prejavoch apoštolského a misionárskeho života a vo svedectve svätých (č. 688).

II. Meno, pomenovanie a symboly Ducha Svätého

Čo sa týka mena tretej Božskej osoby – Duch Svätý, sa nachádza málo, ale veľmi podstatných poznámok. Hovorí sa, že Cirkev toto meno prijala od Pána a vyznáva ho pri krste svojich detí (Mt 28,19).

Veľmi dôležitá je zbierka symbolov Ducha Svätého. Vyjadruje aj presný teologický zmysel o Duchu Svätom. Môžeme ich nazvať aj „sviatostnými“ symbolmi. Charakteristikou každého symbolu, ako to pripomína aj terminológia slova „symbollo“ – spojiť, je spojiť viditeľné s neviditeľným v sviatostných znakoch Cirkvi. To sa stáva skutočným, lebo nám tieto znaky dávajú milosti od Ježiša Krista, teda dostávame dary Ducha Svätého.

Katechizmus spomína najmä tieto znaky: „voda, pomazanie, oheň, oblak a svetlo, pečať, ruka, prst a holubica“.

III. Duch a Božie Slovo v čase prisľúbení

V tretej, vo štvrtej a v piatej časti článku je zhrnuté synteticky, ale na druhej strane presne a bohato mysterium salutis (tajomstvo spásy) v pneumatologickom aspekte. Je však dôležité ho chápať a doplniť s kristologickou perspektívou tohto druhého oddielu katechizmu.

Čo sa týka času prisľúbenia, katechizmus uvádza päť bodov. Prvé dva hovoria o konaní Ducha počas stvorenia a po páde, keď je prisľúbená spása. Ďalšie tri body syntetizujú etapy čakania – prisľúbenia – prípravu na Ducha Svätého, teofánie (zjavenie Boha) a dar Zákona, kráľovstvo a vyhnanstvo, očakávanie Mesiáša a jeho Ducha.

V každom prípade sa tu chce podčiarknuť, že z hľadiska biblického a najmä patristickej tradície, stvorenie a dejiny spásy vyjadrujú dynamické povolanie ľudského bytia. Človek je povolaný mať účasť na Božom živote na základe podobnosti s ním, vďaka darom Ducha Svätého a milosti Ježiša Krista.

IV. Kristov Duch v plnosti času

Prichádzame k plnosti času, kde táto časť je členená do troch bodov: Ján, Predchodca, Prorok a Krstiteľ; Mária a udalosť vtelenia; spasiteľské tajomstvo Ježiša Krista až po jeho veľkonočné uskutočnenie.

Prítomnosť Ducha vidíme v Jánovi už od jeho počatia, potom pri jeho prorokovaní a svedectve o Kristovi.

Duch Svätý pripravuje Máriu svojou milosťou. Mária spolupracuje a počne z Ducha Svätého. Napokon skrze Máriu začína Duch Svätý privádzať do spoločenstvá s Kristom ľudí.

Ježiš počas pozemského života nielen hovorí a prisľubuje Tešiteľa, ale aj jeho konanie sa prejavuje v spojení s Duchom Svätým. Naplno ho zjavuje svojou smrťou a zmŕtvychvstaním a vylieva ho na apoštolov v deň Turíc.

V. Duch a Cirkev v posledných časoch

V eschatologickom kvalifikovaní času Cirkvi nájdeme nielen kristologický základ, t.j., že v Kristovi, vtelenom Slove, Otec povedal svoje definitívne Slovo, keď ho naplno zjavil vo veľkonočnom tajomstve smrti a zmŕtvychvstania, ale aj pneumatologický základ, keď sa na Turíce Duch Svätý zjavil, daroval a udelil v plnosti ako Božská osoba (č.731).

V tejto časti sa katechizmus zaoberá Bohom, ktorý je láska a ktorú sme dostali ako Boží dar prostredníctvom Ducha Svätého. Tento dar prináša na prvom mieste odpustenie hriechov a teda je princípom nového života v Kristovi a preto vďaka Duchu Svätému môžeme ako Božie deti prinášať ovocie.

Spoločné poslanie Syna a Ducha Svätého sa uskutočňuje v Cirkvi, v Kristovom tele a chráme Ducha Svätého. Cirkev je celým svojím bytím a vo všetkých svojich údoch poslaná ohlasovať, dosvedčovať, aktualizovať a šíriť tajomstvo spoločenstva Najsvätejšej Trojice.

Porov.: KKC 683-747 zdroj: www.ordinariat.sk/kkc-683-747/?pg=7

Príprava pred stretnutím pre každého člena.

POZOR! TENTO BOD JE NUTNÝ PRE DOBRÝ PRIEBEH SPOLOČNÉHO STRETNUTIA.

Prečítať dokument na konci textu.

Použiť metódu Västeras. Pri čítaní zaznačujeme na okraji textu týmito symbolmi:

? znak otázky, čo som nepochopil?

! výkričník – objavujeme novú pravdu, ktorú sme si doteraz nevedomili.

➔ šípka - smerovka pre náš život.

■ Príprava pre vedúceho stretnutia.

Prečítať základné texty. Pripraviť konspekt stretnutia.

Otázky na uvažovanie: viem ako vyzerá moja osobná modlitba? Modlitba členov mojej skupiny? Vidím spojenie medzi duchovným životom v rozmere osobnom a spoločnom?

Priebeh stretnutia.

- Modlitba k Duchu sv.
- Zdieľanie čítaným textom.

- Čo bolo nezrozumiteľné? Čo sme odkryli ako nové? Čo bolo dôležité? Zdieľame sa osobnými objavmi.
- Rozhovor dotýkajúci duchovnej kondície a priebehu spoločnej modlitby v našich skupinách.

Ako vyzerá spoločná modlitba?

Je včas pripravená? Ako? Je určité rozlišovanie v menšej skupinke? Je včasnejšia modlitba vedúceho?

Je pre nás posilou, radosťou? Máme skúsenosť, že buduje spoločenstvo?

- Zdieľanie sa čítaním textu: deklarácia o duchovných daroch v našom spoločenstve.

Čo z toho realizujeme?

Čo nerealizujeme? Prečo?

Čo máme urobiť? Čo mám napraviť vo svojom postoji voči duchovným darom? Čo mám zmeniť v postoji voči duchovným darom, ktorý panuje v mojom spoločenstve?

- Modlitba na záver.
- Návrh aby sme uvažovali nad desiatkom posv ruženca – tajomstvo Zoslania Ducha sv s dodatkami.

Aký máme mať postoj k duchovným darom?

Aký máme mať postoj k duchovným darom? Odpoveď na túto aj dnes veľmi aktuálnu otázku nám môže dať Deklarácia II. Národnej kongregácie zodpovedných Hnutia Svetlo-Život pod vedením otca Blachnického z roku 1977. Aj dnes sa stretávame s mnohými prejavmi pôsobenia Ducha Svätého a niekedy nevieme, ako sa voči nim správať.

Aj uprostred nášho oázového spoločenstva sa objavujú duchovné charizmatické dary, o ktorých hovorí sv. apoštol Pavol v 12. a 14. kapitole prvého listu Korinťanom. Tieto dary sú označené ako mimoriadne vzhľadom na to, že sa v živote katolíckej Cirkvi neobjavili celé desaťročia (storočia). Lepšie by bolo pomenovať ich názvom epifanijné dary, pretože navonok zjavujú vonkajšie pôsobenie Ducha Svätého. Patria tu dary ako napr. hovorenie jazykmi, vysvetľovanie jazykov, prorokovanie, telesné a duchovné uzdravenie, ako aj dar slz a iné. Tieto dary máme prijímať s radosťou a vdáčnosťou.

Súčasne však tieto dary vzbudzujú aj nepokoj a polarizáciu. Budia aj nadšenie, ale aj odmietanie. Účastníci II. kongregácie hnutia sformulovali isté zásady a pravidlá opreté o Písmo sväté, náuku a skúsenosti Cirkvi, ako aj o súdobú literatúru a výpovede autorít v tejto oblasti. Táto deklarácia je adresovaná zodpovedným za život miestnych cirkví, biskupom a kňazom, ktorí sa stretávajú so spoločenstvami hnutia, ako aj s duchovnými darmi. Dokument je venovaný aj moderátorom a animátorom, aby si podľa neho vytvárali mienku a postoje týkajúce sa duchovných darov. V jeho obsahu sú prítomné všeobecné zásady aj určité osobitné formy pôsobnosti charizmatického hnutia.

1.)

Máme sa vystríhať extrémnych a jednostranných postojov v zmysle zásadného odmietania alebo nekritického fascinovania a nadchnutia sa duchovnými darmi. S ohľadom na Písmo sväté nie je možné poprieť existenciu duchovných darov, ktoré sú nepochybne svedectvom prítomnosti a moci Ducha Svätého, ako ani Kristom predpovedaným znaky sprevádzajúce evanjelizáciu (*por. Mk 16, 15 – 20; Sk 2, 1 – 21; 1 Kor 12, 14*).

Tvrdenie, že dary tohto druhu sprevádzali Cirkev iba v počiatkoch jej existencie nemá žiadne základy. Niet pochyb, že v súčasnej Cirkvi sa tieto dary objavujú v plnosti a sprevádza ich autentická obnova kresťanského života. Celkové odmietanie týchto darov a spochybňovanie ich pravosti by nebolo v súlade s Písmom svätým a bolo by akýmsi prejavom nevery a nevďačnosti voči Duchu Svätému, ako aj uzatváraním sa voči jeho pôsobeniu. Ak uznáme, že Duch Svätý naozaj môže zjaviť svoju prítomnosť skrze tieto dary a budeme tvrdiť, že skrze ne v skutočnosti koná, tak ich máme prijímať s radosťou a vďakou.

HSŽ má charakterizovať zásadná otvorenosť na plnosť darov Ducha Svätého. Nemôžeme v slabosti našej viery stavať pôsobeniu Ducha Svätého žiadne ohraničujúce limity, aké dary môže a má udeliť. Ak sa stretneme s pravosťou jeho pôsobenia a s darmi, tak ich máme prijať s radosťou. Po týchto daroch môžeme aj túžiť a prosiť o ne vo svetle povzbudenia sv. Pavla (*porov. 1 Kor 14, 1b*). Pri prvotnej otvorenosti na duchovné dary a ich vďačnom prijatí máme zachovať obozretnosť a pamätať aj na dar rozlišovania duchov (*porov. 1 Kor 12, 10*). Udelenie darov Ducha Svätého totižto obdarovaného nechráni pred ich zneužitím. Existujú aj rôzne nebezpečenstvá a pokušenia spojené s tzv. mimoriadnymi darmi, ktoré je potrebné poznať a ktorým sa treba obozretno vyhýbať (preventívne sa pred nimi chrániť). Predkladáme teda všeobecné zásady, ktoré sa týkajú rozlišovania duchov, ako aj príklady najčastejších pokušení, ktorých sa prijímatelia duchovných darov musia vyvarovať.

2.)

Všeobecná regula v hodnotení pravosti darov je vyjadrená Pánovými slovami: „*Po ovoci ich poznáte!*“ (*Mt 7, 16*) Toto ovocie je spomenuté v liste Galaťanom (*Gal 5, 22 – 23*). Zvyčajné udelenie darov je spojené s milosťou vnútorného obrátenia a s udelením ovocia a vtedy je ťažké pochybovať o ich pravosti.

Celkovým testom pôsobenia Ducha Svätého je láska a jednota. Láska je podľa sv. Pavla najväčším darom. Všetky ostatné dary majú nakoniec slúžiť vzrastu v láske. Bez lásky nemajú žiadne dary význam (*porov. 1 Kor 1*). A láska sa zjavuje v jednote. Dary sú udelené, aby sa ukázala jednota v tej samej viere v jedného Pána v tom samom Duchu Svätom. Vďaka nim má byť spoločenstvo Cirkvi jednotné v Duchu Svätom. Ak sa v jednotlivých prípadoch prijaté dary stávajú príčinou rozbitia jednoty, vytvárania rozdielov, odlúčenia sa zo spoločenstva s druhými, vtedy je vždy možné uvažovať o neprítomnosti Ducha Svätého a o používaní darov nie v zhode s jeho vôľou. Tam, kde je Duch Svätý, sa totiž vždy zjavuje a prehlbuje jednota.

Duchovné dary majú v konečnom dôsledku slúžiť budovaniu spoločenstva, lebo za týmto cieľom sú udeľované. Podľa sv. Pavla apoštola kritériom hodnotenia darov a ustálenia zásad v ich používaní pre službu je vždy budovanie kresťanského spoločenstva (*porov. 1 Kor 14, 22*). Charizmy sú vždy nasmerované na cirkevné spoločenstvo. Niet darov iba pre jednotlivcov. Ony sú pre spoločenstvo a pre jeho vzrast. Preto spoločenstvo a cirkevní prestavení majú mať nad nimi plnú kontrolu a právo hodnotenia. Prijímajúc charizmu sa vždy patrí najprv spýtať: „Čo chce Pán, aby som vykonal pre spoločenstvo alebo hnutie, v ktorom som prijal jeho dar?“ S radosťou a vďačnosťou je možné tvrdiť, že duchovné dary prijaté v hnutí sa takmer vždy spájajú s darom intenzívnej a hlbkej modlitby, ako aj s iným ovocím Ducha Svätého, s ozajstným obrátením a s túžbou po plnšom zapojení sa do života Cirkvi a evanjelizačného diela.

3.)

Po priblížení črt a znakov pravosti a správneho používania darov teraz poukážeme na ich možné i skutočné nesprávne používanie, s ktorým sa môžeme stretávať vo vzťahu k darom,

ktoré ako pukušenia vždy ohrozujú tých, ktorí nimi boli obdarovaní. Pokušením môžu byť aj tí ľudia, ktorí sa zrazu medzi nami objavajú a sú obdarení novými charizmami.

Tým prvým je potrebné citlivo povedať, aby vedeli zásadne rozlišovať dar a spôsob jeho používania. Samotné udelenie daru totiž nepozbavuje človeka slobody v jeho používaní. V dôsledku toho je tu vždy možnosť jeho nesprávneho použitia alebo zneužitia. Duch Svätý udeľuje svoje dary nedokonalým a hriešnym ľuďom. Duch Svätý nespôsobí náhlu a radikálnu premenu človeka v okamihu udelenia daru. Prvým pokušením, ktoré má svoj prameň v ľudskej pýche, je vnútorné prilipnutie k daru so záľubou ako k niečomu, čo človeka zdokonaľuje a dvíha na vyšší stupeň svätosti a dokonalosti. Dar však neznamena akýsi dosiahnutý stupeň dokonalosti. Obdarovaní ľudia sa nestávajú automaticky lepšimi a dokonalejšími od iných. Prijatie darov nevytvára skrátenú cestu k svätosti. To nie je recept na ľahšiu svätosť. Dary môžu prijať ľudia na rôznej etape vnútorného života a dokonalosti. Rovnako aj začínajúci a čerstvo obrátení, aj tí, ktorí majú za sebou viacero rokov asketického a vnútorného života. Dar je pomocou udelenou v danej etape, nie istým stupňom dokonalosti. Obdarený človek musí vykročiť zvyčajnou cestou rastu teologických cností a etapami posvätenia. Preto je nebezpečným pokušením, ak niekto prijal dary, opúšťa svoju doterajšiu formačnú cestu a vymyká sa spod vedenia v duchovnom živote.

Druhým pokušením je izolovať sa od svojho materského spoločenstva na základe prijatých darov a zapojiť sa do nového spoločenstva tých, ktorí prijali podobné dary. Vtedy vzniká exkluzívna skupina charizmatikov, ktorí nebudujú svojimi darmi tie spoločenstvá, v ktorých ich prijali, ale spájajú sa do osobitných skupín, časom iba pre sebauspokojenie a zdôraznenie svojej výlučnosti či nadradenosti. Tu môže nastať aj nebezpečenstvo vzniku sekty či vyvolených duchovných osvietených ľudí, ako to neraz bývalo v dejinách Cirkvi. Preto samotný dar ako taký nie je pozvánkou do zapojenia sa v oddelených skupinách, ale má vždy slúžiť umocneniu a prehĺbeniu už existujúceho a fungujúceho spoločenstva.

4.)

Nebezpečenstvo nesprávneho prístupu k duchovným darom môže tiež ohrozovať členov kresťanských spoločenstiev alebo Cirkvi, uprostred ktorých sa objavujú ľudia vlastniaci dary, zvlášť hovorenie jazykmi. Môžu k nim nadobudnúť uzavretý až negatívny postoj, ktorý môže viesť aj k ich vylúčeniu zo spoločenstva. Neraz sa ľudia obdarení mimoriadnymi charizmami sami vylučujú z tradičných cirkví a spoločenstiev nie z vlastnej vôle, ale preto, že boli akoby prinútení na základe odmietnutia prostredím.

Príčiny takéhoto negatívneho nastavenia sú rôzne. Môže to byť pohoršenie z vonkajších prejavov v správaní sa charizmatikov, ktoré uráža svojou nekaždodennosťou alebo príliš veľkou citovosťou, odchýlkou od prijatých noriem, nedostatkom rovnováhy a ovládania. Môžu tiež existovať aj nehody v kontakte s charizmatickými zážitkami u ľudí s narušenou psychikou. Nehody môžu nastať aj v prípade umelého napodobňovania charizmatikov psychicky narušenými alebo nie úplne normálnymi osobami. Nakoniec môže k nehodám dôjsť aj pri objavení sa duchovných darov u nedokonalých ľudí, ktorých správanie pohoršuje ostatných.

Je nemožné poprieť možnosti vyššie vypovedaných faktov a je potrebné uznať, že kritika v jednotlivých prípadoch je zásadná. Na druhej strane sa treba mať v tejto situácii na pozore pred príliš ďalekosiahlym zovšeobecňovaním pri hodnotení duchovných darov. Treba počítať s tým, že silné charizmatické zážitky môžu vyvolať zo začiatku isté vonkajšie prejavy odbiehajúce od normy a do oči bijúce prostrediu, napr. plač, neobyčajné pohyby, padanie v Duchu, atď. Inakšie nebolo v deň Turíc v Jeruzaleme (*porov. Sk 2, 13*).

Nemôžeme vylievať dieťaťko z vaničky tým, že duchovné dary budeme vo všeobecnosti odmietat' z dôvodu istých sprievodných javov, ktoré môžu vyrušovať. Patrí sa vcítiť sa do situácie tých, ktorí sú podmetom neobyčajných zážitkov, zvlášť keď sú to ľudia mladí a psychickí nedozretí, a ukázať im určité pochopenie. Tiež je potrebné zmieriť sa so skutočnosťou patologických reakcií, ako aj so zneužitím prijatých darov v jednotlivých prípadoch, ktoré Boh dopúšťa z jemu známych dôvodov a pre skúsenosť našej viery. Vyššie a podobné prípady nemôžu predsa vplývať na zmenu celkovej perspektívy o hodnotení javu duchovných darov v Cirkvi.

5.)

Spomedzi darov najviac problémov robí duchovný dar hovorenia jazykmi (glosolália). Jedni tento dar celkovo odmietajú. Iní mu pripisujú mimoriadny význam. Vo vzťahu k tomuto daru v HSŽ platia nasledujúce zásady:

a)

Nie je možné poprieť existenciu daru jazykov ako daru Ducha Svätého a znaku jeho prítomnosti a konania. O tom je bohaté svedectvo v Písme svätom. Nemôžeme odmietnuť možnosti a prejavy tohto daru v živote dnešných kresťanov. Tento dar je úzko spojený so životom modlitby (porov. Rim 8, 26 – 27). S týmto darom je spojené prehĺbenie modlitby, zvlášť modlitby zvelebenia, ako aj udelenie iného ovocia Ducha Svätého. Preto je potrebné, aby sme tento dar tam, kde sa objavuje v atmosfére viery, modlitby a oslavy Boha, prijímali s radosťou a vdáčnosťou.

b)

V zhode s poučením sv. Pavla a celou cirkevnou tradíciou je potrebné, aby sme sa vystríhali preceňovania tohto daru. Nepatrí totiž medzi najdôležitejšie dary. Je mnoho darov s väčším významom pre jednotlivcov i pre budovanie spoločenstva. Preto nie je správne tvrdenie, že všetci ľudia túžiaci po živote v Duchu Svätom musia mať dar jazykov, a nie je správne úsilie neoblomne túžiť po ňom len pre dar samotný a nie je správne jeho „vynucovanie“ v atmosfére psychického nátlaku a napätia.

c)

Dar jazykov sám o sebe, v izolácii od iných darov a ovocia Ducha Svätého, nestanovuje jednoznačné a zaručené kritérium prítomnosti a pôsobenia Ducha Svätého. V rôznych náboženstvách a kultúrach sú totiž známe javy identické alebo viac-menej podobné, takže v súčasnej fáze skúmania nemôžeme vylúčiť hypotézu, že jav glosolálie sa opiera o isté prirodzené, hoci nepreskúmané a neprebádané psychické vlastnosti.

d)

V kresťanských zhromaždeniach, zvlášť tam, kde sú ľudia vlastníci dar jazykov a tí, ktorí ho nepoznajú, patrí sa prispôbiť, ak ide o službu týmto darom, podľa 1 Kor 14. Je tu všeobecná norma, že tento dar je zásadne daný pre osobnú modlitbu. V spoločenstve modlitby si ním môžeme slúžiť natoľko, nakoľko slúži budovaniu spoločenstva. Na modlitebných stretnutiach, kde všetci majú dar jazykov, je možné ním slúžiť slobodnejšie.

6.)

Udelenie a odovzdanie darov v súčasnom hnutí charismatickej obnovy nabralo ustálenú formu istej rituálnosti, ktorá pripomína sviatostné obrady. Spája sa to s tzv. krstom v Duchu Svätom spojeným s vkladáním rúk, ako aj s existenciou skupiny ľudí špeciálne uschopnených k vykonávaniu tohto obradu. Tiež sa prijíma špeciálny program prípravy ľudí k prijatiu krstu

v Duchu Svätom, ktorý sa nazýva Seminár života v Duchu Svätom. Aj v našom hnutí sa šíria tieto praktiky, preto je potrebné ustáliť isté zásady:

a)

Snažíme sa nevovádzať do nášho hnutia termín (názov) „krst v Duchu Svätom“, hoci sa otvárame na tú samú skutočnosť, ktorá sa skrýva za týmto názvom, ktorou je nové vyliatie milostí a darov Ducha Svätého, či nové naplnenie Duchom Svätým. Tento termín pochádza od cirkví s turičnickou orientáciou, ktoré si nezachovali tradíciu siedmich sviatostí, zvlášť sviatosť birmovania. Pre katolíkov tu vzniká nebezpečenstvo vieroučného pomiešania, napr. v zmysle vovedenia akejsi ôsmej sviatosti alebo zmenšenia významu sviatosti krstu a birmovania.

V tejto situácii sa patrí podčiarknuť rozlíšenie sviatosťného a modlitebného spásonosného poriadku. Sviatosťný poriadok s kristologickým charakterom nám dáva účasť na samotnom spásnom diele vykonanom Kristom, čiže na jeho paschálnom tajomstve. Modlitebný poriadok s rozmerom Ducha Svätého nám dáva účasť na jeho pôsobení vo viere a láske. Nadobúdame vnútorný osobný postoj života v Duchu Svätom, vďaka ktorému sa môžeme zjednotiť s Kristom v jeho spásnom diele. Tzv. krst v Duchu Svätom nepatrí do sviatosťného poriadku, ale do modlitebného poriadku. Podstata krstu v Duchu Svätom je založená na intenzívnej modlitbe príhovoru veriacich nad jedným veriacim človekom, ktorý prosí o túto modlitbu. Gesto vkladania rúk je tradičným kresťanským modlitebným gestom vyjavujúcim pravdu, že kresťania si cez modlitbu vzájomne udeľujú Ducha Svätého. Toto gesto sa spomína aj v dokumente OICA. Jednako treba robiť všetko, aby nevzniklo presvedčenie, že tzv. krst v Duchu Svätom patrí do sviatosťného poriadku.

b)

Cesta, ktorá vedie hnutie k otvoreniu sa na plnosť darov Ducha Svätého, je predovšetkým cesta organického vzrastu a prehĺbenia vo svojom povolaní, vlastných charizmiach, ako aj formačných programov. Na tejto ceste sa koná prehĺbovanie intenzity modlitebného života, čo vytvára klímu pre zrod duchovných epifaniínych darov. Tieto dary sa objavujú v HSŽ nezávisle od tzv. krstu v Duchu Svätom a obradu vkladania rúk charizmatikmi. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že prijatá prax modlitby príhovoru zahŕňa v sebe všetky podstatné teologické prvky tzv. krstu v Duchu Svätom. Pritom nie je ohrozená možnými nedorozumeniami, o ktoré sme spomenuli vyššie. Členom hnutia sa odporúča, aby sa starali o prirodzenú a organickú cestu k plnosti darov Ducha Svätého. Neznamená to nejaké negatívne komentovanie hnutia obnovy a jeho praxe. Nevylučuje sa ani možnosť, že v jednotlivých prípadoch členovia hnutia prijímajú duchovné dary prostredníctvom charizmatických skupín.

c)

Čo sa týka metódy a programu Seminárov života v Duchu Svätom, tak hnutie si touto metódou vo svojej práci zásadne nevypomáha. Zahŕňa totiž formačné prvky zo základnej etapy evanjelizácie. Aj tie prvky, ktoré sú v omnoho plnšej miere realizované v bežnej a základnej formácii, zvlášť v programe ONŽ I. stupňa s predchádzajúcim evanjelizačným programom. Siahť po programe Seminár života v Duchu Svätom by potom bolo zbytočným dupľovaním, ale aj cúvaním na ceste formačných etáp. No to nevylučuje, aby sme si v jednotlivých prípadoch vypomáhali programom Seminár života v Duchu Svätom, a to vo vzťahu k ľuďom, ktorí v podstate neprešli základnou formáciou v hnutí a chceli by prejsť skrátenou cestou a pripraviť na prijatie nového vyliatia milostí Ducha Svätého.

d)

Nakoniec je potrebné zdôrazniť, že prax krstu v Duchu Svätom a vkladania rúk nemáme posudzovať zásadne oddelene od života v stálom formačnom spoločenstve kresťanov, ktoré prijíma zodpovednosť za svojich členov a zabezpečuje im pomoc a vedenie. Preto ide o určité základné nepochopenie vecí, ak členovia hnutí a spoločenstiev s formačným charakterom hľadajú naplnenie Duchom Svätým u náhodných, akoby zvonka pochádzajúcich charizmatikov namiesto toho, aby sa otvorili na plnosť milostí Ducha Svätého vo vlastnom modlitebnom spoločenstve, snažiac sa o jeho rast a prehlbenie.

7.)

Niekoľko poznámok venujeme charizmatickým modlitebným stretnutiam, ktoré boli prijaté v hnutí charizmatickej obnovy a vypracovali svoj vlastný špecifický štýl a program modlitby. Nie je prekážkou, aby členovia nášho hnutia, ktorí prijali duchovné dary, vytvárali osobitné modlitebné skupiny alebo sa zapojili do modlitebných stretnutí charizmatických skupín. No tieto stretnutia nemôžu nahrádzať obvyklé formačné stretnutia HSŽ. Nemôžeme zrezyvať z formačných stretnutí kvôli modlitebným stretnutiam. Modlitebné stretnutia sa však môžu stať dodatočným, obohacujúcim a prehľbujúcim prvkom. Ďalej nemôžeme druhým vnucovať štýl charizmatických modlitebných stretnutí, najmä tým, ktorí sú nepripravení a nezrelí. Ak ide o modlitebné charizmatické stretnutia, tak okrem toho, že sú spontánne, majú byť vždy usmerňované ľuďmi skúsenými a zodpovednými.

Tieto zásady a usmernenia predkladáme všetkým zodpovedným v HSŽ s nádejou, že ich prezieravosť pomôže, aby sa naplno otvorili na dary a vedenie Ducha Svätého. Prejavujeme aj ochotu podriaďiť sa vo všetkých týchto veciach úsudku a rozhodnutiu miestnych biskupov, ktorým patrí posúdenie o pravosti chariziem a ich vovádzaní do života s tým, že sú povolani nie na to, aby hasili Ducha, ale aby skúmali všetko, čo je dobré, a zachovávali to (*porov. LG 12*).